

Informatieblad 4A.4

Een wonderbaarlijke geboorte

Dit is een verhaal over een wonder van meer dan 2000 jaar geleden.

Het is vroeg in de ochtend. Jozef is op weg naar z'n timmerwerkplaats. Maria, zijn vrouw, kon haar bed niet uitkomen. Ze voelde zich niet zo lekker. Ze was misselijk. 'Sorry Maria', had Jozef nog gegruip, 'het is mijn schuld, had ik je maar niet zwanger moeten maken'.

Maria kon er niet om lachen. Haar gezicht stond eerder op huilen.

De straten in Nazareth lijken wel uitgestorven. Als Jozef de hoek van de straat omloopt kan een ruiter op een paard hem nog maar net ontwijken.

Weer zo'n meeloper van keizer Augustus, dacht Jozef. Wat zou hij hier zo vroeg doen?. Even verderop staan enkele mannen en vrouwen heftig met elkaar te discussiëren. Die weten waarschijnlijk wel meer te vertellen. Jozef versnelt z'n pas en hoort niet veel later wat er gebeurd is. De man op het paard bleek een heraut van de keizer. Hij las een brief van de keizer voor waarin stond dat hij precies wilde weten hoeveel mensen in zijn rijk woonden. Hij weet dan hoeveel belastinggeld hij zal krijgen. En hoeveel er soldaat kunnen zijn in het leger. Daarom moeten alle mensen hun naam en adres doorgeven in de plaats waar de familie vandaan komt. 'Nee toch', reageert Jozef, helemaal van Nazareth in het noorden naar Bethlehem in het zuiden'. Ze waren namelijk nog heel ver familie van koning David en die was in Bethlehem geboren. 'En Maria is nog zwanger ook'.

En als er nu maar telefoon, e-mail of inter-net was. Maar helaas. En auto's,

treinen, bussen en vliegtuigen waren ook nog niet uitgevonden.

'Balen, balen, en nog eens balen', schamperde Jozef. En dat voor zo'n schurk, die Augustus. Geld afnemen van mensen die toch al niet zoveel hebben. En als je niet luistert wordt je opgepakt. En weet je, Jozef besluit een baaldag op te nemen zodat hij de rest van de dag vrij heeft.

Enkele dagen later gingen Maria en Jozef op reis. Lopend. Ze moesten wel. Het was heel druk in Bethlehem. Ze konden nergens een slaapplek vinden. Een voorbijganger wees hun op een vervallen schuurtje vlakbij een herberg. Dat is altijd nog beter niets, dacht Jozef.

Net toen ze wilden gaan slapen fluisterde Maria 'Jozef, volgens mij is het zo ver'. 'Wat bedoel je?', reageerde een slaperige Jozef. 'Volgens mij zijn de weeën begonnen en zal vannacht ons kind worden geboren', zei Maria. 'Och nee, krijgen we dat ook nog. De geboorte van ons kind in een armoedig schuurtje. Maar Maria, je bent toch pas over drie weken uitgeteld?' 'Dat is zo', zei Maria, maar toch gaat het nu gebeuren'.

Enkele uren later werd hun zoon geboren. Ze noemden hem Jezus. Jozef wikkeld hem in doeken en legde hem in een kribbe.

Daar zaten ze met tweeën. Ver van huis, een pasgeboren baby in een voederbak voor dieren. Geen felicitatiedienst, geen familiebezoek, en geen feest.

Daar werd op de deur geklopt. Wie zou dat zijn? Een vreemdeling zeker, die verdwaald is zeker Jozef opende de deur. Hij schrok. Een groep herders met blijde gezichten. 'Wat komen jullie doen?' vroeg Jozef. 'Dat zal ik u vertellen' zei een hoogbegaafde herder 'Wij komen op kraambezoek. Wij hebben van een engel gehoord dat er een heel bijzonder kind is geboren. Dit kind zou later de man kunnen worden waar heel veel mensen naar verlangen. Een nieuwe koning die met alle mensen het beste voor heeft. Ook met arme en onderdrukte mensen. Heel anders dan keizer Augustus en de andere keizers en koningen. Het zou in doeken gewikkeld in een kribbe moeten liggen in Bethlehem. 'Hoe is het mogelijk', riep Jozef. 'Kom binnen. Hier ligt 'n kind in een kribbe'.

De herders liepen naar binnen, gevolgd door twaalf schapen. Wordt het toch nog gezellig, dacht Jozef.

Een herder met een fluit in de hand dankte Jozef en Maria voor hun gastvrijheid. Dat zij zo maar bij het geboortefeestje van deze bijzondere baby mochten zijn. Want een feestje werd het. Enkele herders zongen prachtige liedjes voor het kind terwijl weer andere herders de gezangen begeleiden op hun fluit. 'Het is geboren het goddelijk kind' vond Maria eigenlijk wel het mooiste liedje. Je kon wel horen dat de herders niet met 'dols' hadden meegedaan. Ze zongen hier en daar wel een beetje vals. Maar dat mocht de pret niet drukken.

Jozef danste van plezier en Maria glimlachte tevreden naar haar kind..

Bron: (Lucas 2, 1-21)